

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/6/2026
Identifikačné číslo spisu:	1022201684
Dátum vydania rozhodnutia:	09.09.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1022201684.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci odsúdeného G. N., v konaní o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 9. septembra 2026, o sťažnosti odsúdeného G. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2026, sp. zn. 1 Ntc/31/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného G. N. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozhodol tak, že podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona číslo 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, § 416 Trestného poriadku, § 417 ods. 1 Trestného poriadku, § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený G. N., nar. XX. U. XXXX v G., sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Ntc/20/2020 zo 16. marca 2021, právoplatným 22. apríla 2021, ktorým bol uznaný a vykonaný rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, spisovej značky 8Hv 17/20d z 21. apríla 2020, právoplatný 5. mája 2020, vo výmere 4 roky a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, spisovej značky 6T/115/2020, z 29. júna 2021, právoplatným 15. júla 2021, vo výmere 4 mesiace, určenej uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2023, právoplatným toho istého dňa, spisovej značky 1Ntc/31/2022.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený G. N. (ďalej tiež „odsúdený“ alebo „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote, riadne a včas, prostredníctvom svojej obhajkyne, sťažnosť.

V písomných dôvodoch podanej sťažnosti odsúdený pripustil, že počas plynutia skúšobnej doby sa v Rakúskej republike dopustil trestného činu, za ktorý bol aj právoplatne odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, ktorý vykonal, avšak v tejto súvislosti namietal, že v Rakúskej republike sa dopustil inej trestnej činnosti (zločinu profesionálnej závažnej krádeže vlámaním), než za akú

mu bol uložený trest odňatia slobody, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený (išlo o „drogovú“ trestnú činnosť), po výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike sa snaží zaradiť do normálneho života, našiel si prácu v Nemecku, má stabilný príjem, pomáha rodine, je si vedomý toho, že pochybil, avšak jeho posledná trestná činnosť sa netýkala „drogovej“ trestnej činnosti s tým, že pokiaľ ide o štvormesačný trest uložený mu Okresným súdom Bratislava III za trestný čin krádeže, skutok bol spáchaný oveľa skôr, a to 15. novembra 2019. Odsúdený ďalej uviedol, že v morálnych hodnotách sa posunul oveľa ďalej, je si plne vedomý svojej kriminálnej minulosti, avšak chcel by dostať ešte poslednú šancu, jeho odsúdenie v Rakúskej republike bolo pre neho posledným varovaním s tým, že si uvedomil dôsledky svojho konania po zvyšok plynutia skúšobnej doby a poučil sa z nich. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia osvedčil a zvyšok trestu nevykoná.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako i konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Podľa § 68 ods. 1, posledná veta, Trestného zákona skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa §66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 416 ods. 1 Trestného poriadku o tom, či sa podmiennečne prepustený osvedčil alebo či sa zvyšok trestu vykoná, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Rozhodnutie, že sa podmiennečne prepustený osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť aj predseda senátu.

Podľa § 417 ods. 1 Trestného poriadku na rozhodnutie podľa § 415 je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, a na rozhodnutie podľa § 416 súd, ktorý odsúdeného z výkonu trestu podmiennečne prepustil.

Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (§ 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

Ak podmiennečne prepustený spácha v skúšobnej dobe úmyselný trestný čin, svedčí to o tom, že podmiennečné prepustenie nespĺnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonával aj zvyšok trestu odňatia slobody. Podmiennečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmiennečný výkon trestu odňatia slobody už nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmiennečne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin - ako aj v danom prípade - svedčí to o tom, že podmiennečné prepustenie nespĺnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonával aj zvyšok trestu odňatia slobody (primerane uznesenie najvyššieho súdu z 28. marca 2017, sp.

zn. 2 Urtost 2/2017).

Inak povedané viesť riadny život znamená v prvom rade dodržiavať všeobecne záväzné a všeobecne akceptované pravidlá správania sa, to znamená nedopúšťať sa protiprávnej činnosti či už v podobe priestupkov alebo trestných činov, dodržiavať povinnosti a obmedzenia uložené súdnym či iným administratívnym rozhodnutím, prípadne plniť si aj ďalšie povinnosti riadneho člena spoločnosti, ako napríklad vyživovaciu povinnosť a podobne. Pokiaľ odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody spácha úmyselný trestný čin, spravidla to značí, že v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia nevedol riadny život, teda sa neosvedčil a je potrebné aby vykonal zvyšok trestu za účelom završenia jeho prevýchovy a nápravy.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že ak podmienne prepustený nevedol v skúšobnej dobe riadny život alebo neplnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Z predloženého spisu, ako aj napadnutého rozhodnutia, je zrejmé, že Krajský súd v Bratislave uznesením, spisovej značky 1Ntc/31/2022, z 25. januára 2023 (právoplatným toho istého dňa), podmienne prepustil odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt, spisovej značky 8Hv 17/20d, z 21. apríla 2020 (právoplatným 5. mája 2020), uznaným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, spisovej značky 1Ntc/20/2020, zo 16. marca 2021 (právoplatným 22. apríla 2021) vo výmere 4 roky a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, spisovej značky 6T/115/2020, 29. júna 2021 (právoplatným 15. júla 2021) vo výmere 4 mesiace, pričom mu určil skúšobnú dobu na 2 roky, ktorá v súlade s § 68 ods. 1 Trestného zákona začala plynúť dňom podmieneného prepustenia, teda 25. januára 2023 a mala plynúť do 25. januára 2025. Vzhľadom ale na to, že odsúdený v čase, kedy mala plynúť skúšobná doba, od 20. júna 2024 do 20. februára 2026, vo veci Krajského súdu Korneuburg, spisovej značky 315Hv 80/24y, vykonával väzbu a trest odňatia slobody, počas ktorých v súlade s ustanovením § 68 ods. 1, posledná veta, Trestného zákona skúšobná doba neplynie, koniec skúšobnej doby pripadol na 25. september 2026.

Krajský súd správne zistil, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby v čase od 6. do 10. novembra 2023 dopustil úmyselného trestného činu, a to zločinu profesionálnej závažnej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1, číslo 5, § 129 ods. 1, číslo 1, § 130 ods. 2, prvý, druhý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v podstate na tom skutkovom základe, že po vylomení kontajneru odcudzil hnutelné veci v celkovej hodnote 27.300 Eur, za čo mu bol Krajským súdom Korneuburg, spisovej značky 315Hv 80/24y, 9. septembra 2024 uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s tým, že s poukazom na § 7b ods. 2 Slovenského Trestného zákona vyššie uvedený čin je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky [prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) slovenského Trestného zákona].

Z vyššie uvedeného je tak zrejmé, že odsúdený v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia, teda v čase kedy mal preukázať, že je schopný viesť riadny život, ktorým sa nepochybne rozumie, ako to už bolo vyššie uvedené, taký spôsob života, ktorý nezahŕňa páchanie úmyselnej trestnej činnosti a ani priestupkov, ale naopak vyznačuje sa dodržiavaním právnych predpisov, sa dopustil úmyselného trestného činu. Odsúdený teda nevyužil možnosť preukázať, že z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienne prepustený, sa poučil, zmenil svoj prístup k životu, prebehla u neho taká premena charakterových vlastností, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, teda, že sa nebude dopúšťať trestnej činnosti a ani priestupkov, a preto ďalší výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody už u neho nie je potrebný. Súd prvého stupňa preto dospel k správne záveru, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia nevedol riadny život, a preto je potrebné uňho nariadiť výkon zvyšku trestu odňatia slobody.

Pokiaľ odsúdený v dôvodoch svojej sťažnosti namietal, že naposledy sa v Rakúsku dopustil iného trestného činu, než bol trestný čin, z výkonu trestu, za ktorý bol podmienne prepustený, k tomu je

potrebné v prvom rade uviesť, že spáchanie úmyselného aj keď charakterovo a druhovo iného trestného činu je už tak závažným porušením pravidiel vedenia riadneho života, že spravidla samo osebe postačuje pre záver, že odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia riadny život nevedol, a preto je potrebné výkon zvyšku trestu nariadiť za účelom zavŕšenia prevýchovy a nápravy odsúdeného. Navyše v prejednávanej veci ani nie je možné súhlasiť s tým, že by išlo o spáchanie úplne odlišnej trestnej činnosti. Aj keď odsúdený bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu za „drogovú“ trestnú činnosť, išlo o trestný čin obchodovania s omamnými látkami, a teda aj túto trestnú činnosť spáchal v úmysle protiprávnou činnosťou sa obohatiť (predajom do Rakúskej republiky privezených omamných látok v hodnote 20.000 Eur), pričom trestnou činnosťou, ktorú spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, sa taktiež pokúšal obohatiť o viac ako 20.000 Eur. V zásade teda išlo o spáchanie trestnej činnosti založenej na obdobnom základe (páchaním Trestným zákonom zakázanej činnosti sa protiprávne obohatiť), čo záveru, že odsúdený sa už doterajším výkonom trestu odňatia slobody poučil a jeho ďalší nepodmiennečný výkon nie je potrebný, zjavne nenasvedčuje.

A pokiaľ odsúdený dôvodil, že teraz už skutočne svoje konanie prehodnotil, morálne sa posunul oveľa ďalej, našiel si prácu v Nemecku, má stabilný príjem, pomáha rodine, snaží sa zaradiť do normálneho života a chcel by dostať ešte poslednú šancu, k tomu je potrebné uviesť, že vychádzajúc z odpisu registra trestov odsúdený už bol trikrát podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (okrem podmiennečného prepustenia v prejednávanej veci), naposledy v roku 2014, kedy mu bola uložená skúšobná doba na 6 rokov teda do roku 2020, a aj keď z odpisu registra trestov plynie, že v tejto skúšobnej dobe sa osvedčil, z ďalších údajov je zrejmé, že skúšobná doba mu plynula do 19. novembra 2020, pričom ďalšieho trestného činu, ohľadom ktorého bol podmiennečne prepustený v prejednávanej veci, sa dopustil 13. februára 2020, teda zjavne počas plynutia skúšobnej doby, obdobne tak v skúšobnej dobe, ktorá mu bola určená v súvislosti s jeho podmiennečným prepustením v roku 2001 sa neosvedčil a musel mu byť nariadený výkon zvyšku trestu. Z uvedeného je tak zrejmé, že pokiaľ Krajský súd v Bratislave 25. januára 2023 rozhodoval o podmiennečnom prepustení odsúdeného (vo veci spisovej značky 1Ntc/31/2022) existoval len malý predpoklad, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život, napriek tomu súd prvého stupňa odsúdeného podmiennečne prepustil, uveril jeho tvrdeniu, že sa skutočne poučil, jeho náprava výkonom trestu už bola zavŕšená, a preto ďalší výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody nie je potrebný, avšak tejto dôvere zo strany krajského súdu odsúdený nedostal a ani nie do roka sa dopustil ďalšej závažnej trestnej činnosti. Odsúdený tak už svoju poslednú šancu dostal, no nevyužil ju a nateraz niet dôvodu veriť, že práve teraz sa už skutočne poučil, skutočne sa morálne ďalej posunul, a preto ďalší výkon trestu odňatia slobody potrebný nie je. Niet dôvodu veriť, že sa sťažovateľ poučil práve z posledného výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, keď sa nepoučil z piatich predchádzajúcich v spojení so štyrmi podmiennečnými prepusteniami z výkonu trestu odňatia slobody.

Správne rozhodol krajský súd aj o určení zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý má sťažovateľ vykonať - 1 rok, 4 mesiace a 19 dní, keďže odsúdený mal pôvodne vykonať tresty odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace, ktoré začal so započítaním väzby vykonávať 13. februára 2020, pričom podmiennečne prepustený bol 25. januára 2023, teda z uložených trestov vykonal 2 roky 11 mesiacov a 12 dní.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto senát najvyššieho súdu jednomyseľne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.